

Jeg gik mig ud en sommerdag 240

S''+A
 Jeg gik mig ud en som-mer-dag at hø-re
 åh..... I de dy-be da-le
 mel-lem nat-ter-ga-le og de an-dre fug-le små, som

S'+T+B
 Jeg gik mig ud en som-mer-dag at hø-re fug-le-sang, som
 hjer-tet mon-ne rø-re. de dy-be da-le mel-lem
 nat-ter-ga-le og de an-dre fug-le

A+B
 ta-le.....
 (S) fug-le små, som ta-le.
 små, som ta-le.

1. Jeg gik mig ud en sommerdag at høre fuglesang, som hjertets monne røre. I de dybe dale mellem nattergale og de andre fugle små, som tale.
2. Den allermindste fugl af dem, der var, sang fra træet ned i toner klare.
3. »Mens ungersvenden« sang den »grunder ene, længes én imellem løv og grene.»
4. »Hen under løvet gå de lune vinde, der skal du din hjertenskære finde.»
5. Hav tak, du lille fugl, for du har sjunget, ellers var mit bryst af længsel sprunget.
6. Hav tak, du lille fugl, der sang med ære, stillede min længsel og begære.
7. Af større vé kan verden ikke trænges end at skilles, når man såre længes.
8. En større fryd kan verden ikke bære end at samles med sin hjertenskære. I de dybe dale mellem nattergale og de andre fugle små, som tale.